

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

UKRAINIAN LABOR NEWS

Адреса:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.
Winnipeg, Man., Canada.

Address:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

РІК XI.

Ч. 1 (1208).

ВІСНОК, 1. СІЧНЯ 1929.

WINNIPEG, MAN.

TUESDAY, JANUARY 1st, 1929.

No. 1 (1208).

VOL. XI.

ДАЛЬШІ ПОБІДИ ВІЙСЬКА НАД РЕАКЦІЙНИМИ ПОВСТАНЦЯМИ.

Афганістанська легация в Лондоні заперече поголоску, що король Аманула має намір абдикувати в користь свого сина. Під час бою між військом а повстанцями гранати падали на будинки британської легации в Кабулі.

ЛОНДОН, 29. грудня. — Звіdomлення до афганістанської легации від міністерства закордонних справ у Кабулі говорять про побіди афганістанського війська над реакційними повстанцями на двох фронтах. Повстанчий рух у східній провінції втрачає ґрунт, а північні повстанці є в повній утечі. Кабул, столиця Афганістану, є в нормальній стані. Легация заперече поголоску, що король Аманула має намір абдикувати в користь свого сина.

Звіdomлення кажуть, що військо наступає на північ північних повстанців, щоб примусити їх до здачі. Позиція уряду в Джалалабаді є сильна й важке племя Могаманд допомагає урядовому війську проти Шинварів, з якими уряд веде переговори в справі миру.

Легация каже, що неправдою є, що Шинвари домагаються прогнання всіх закордонних легаций з Кабула за цю міра або що вони виставляють які інші протичужинські домагання.

НЮ ДЕЛІ, Індія, 29. грудня. — Три британські військові аероплани забрали з Кабула, столиці Афганістану, 68 жінок

АНГЛІЙСЬКИЙ ЛОРД ПЛАНУЄ БУТИ УГОРСЬКИМ КОРОЛЕМ.

ЛОНДОН, 29. грудня. — Поголоски про зроблення лорда Ротерміра королем Угорщини кружляли від давня й недавно знайшли вислі в лондонських газетах. Лорд Ротермір відмовився сказати щонайбільше з приводу цього, однак його близькі приятелі підтверджують ці поголоски.

Угорщина є тепер королівством без короля. Є два габсбурзькі кандидати на королівський трон, але угорський закон, а також декларація Франції, Італії й малої антанти на завжди виключують Габсбургів з угорського трону.

Лорд Ротермір підготував собі ґрунт на Угорщині тим, що у своїх газетах виказував несправедливості мирного договору для Угорщини.

Ротермір є власником багатьох газет і відомий в цім світі як "газетний король" Англії. Тепер він, як показується, забажав стати дійсним королем Угорщини. А що в інтересі британського імперіалізму було б мати англійського лорда на угорському троні, то правдоподібно так і станеться.

ОБВИНУВАЧУЮТЬ АРЕШТОВАНИХ ФАШІСТІВ.

БУДАПЕШТ, 29. грудня. — Людвіка Дана й Йосифа Шраера, арештованих провідників фашистських організацій, обвинувачують в змові приватних членів угорського кабінету й встановити на Угорщині фашистський уряд.

В своїх зізнаннях проти арештованих поліція сказала, що вони були провідниками двох банд, з яких кожна мала по 100 людей. Одна група мала намір іхати на Будапешт і захватити членів уряду. Друга мала увійти до сусіднього словацького міста й тероризувати багатих земельних власників, щоб висилити від них гроші.

ЖЕРТВИ ІНФЛЮЕНЦИ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ ТА КАНАДІ.

ВАШІНГТОН, 27. грудня. — Департамент торгівлі повідомляє сьогодні, що в 78 найбільш американських містах померло минулого тижня на інфлюенцу або пневмонію близько 2,000 осіб.

Бюро публичного здоров'я виказує, що протягом минулого тижня захворювало на інфлюенцу більше як 800,000 осіб. Попереднього тижня було около 700,000 випадків захворювання на інфлюенцу.

Болівія наново розпочала війну проти Парагваю

БОЛІВІЙСЬКЕ ВІЙСЬКО ЗАНЯЛО ФОРТ ВАНГАРДІЯ І НАСТУПИЛО 12 МІЛЬ НА ПАРАГВАЙСЬКУ ТЕРИТОРІЮ.

ВАШІНГТОН, 28. грудня. — Парагвайський уряд повідомив свою легацию у Вашингтоні, що болівійські війська наново заняли Форт Вангардія й наступили 12 миль на територію Парагваю.

Др. Хуан В. Рамірез, представник Парагваю, оголосив повідомлення від свого уряду й заявив, що ця подія підтверджує заяву Парагваю, що Болівія ніколи не уважає територіальних прав, як вирішено в пактах.

Форт Вангардія був сценою першої сутички між військами двох країн, що започаткувало теперішній спір.

Депеша парагвайського уряду каже, що "знову витворилося дуже грізне положення".

В депеші говориться також, що болівійське військо далі тримає в своїх руках парагвайський форт Бокверон, занятий попередньо. Уряд Парагваю дав був приказ відібрати цей форт, але як прийняв посередництво Вашингтонського уряду, він відкликав свій приказ на знак доброї волі. Це викори-

ристалось болівійське військо й заняло форт та пішло в ґлуб парагвайської території.

БУЕНОС АЙРЕС, Аргентина, 29-го грудня. — Кореспондент газети "Ля Преса" в Асунціоні, столиці Парагваю, телеграфує сьогодні, що непотверджені звіdomлення з Гран Чако кажуть, що Болівія всюди концентрує свої війська й розпочинає наступ.

В парагвайській столиці вважають, що воєнна активність Болівії приведе до дальших прикордонних сутичок, хоч і пан-американська конференція у Вашингтоні стараться ніби посередничити в спорі.

Кореспондент далі каже, що парагвайське військо має приказ не зводити бою, хіба що його позиції будуть заатаковані. Тому парагвайська патурація у форту Вангардія вступила до форту Гальон, коли сильна колона болівійського війська підійшла до форту Вангардія й опісля заняла його.

Болівійський уряд офіційно заперечив повідомлення.

ПРИВІТАННЯ БЕЛІ КУНА НА ХАРКІВСЬКІЙ ПАРТКОНФЕРЕНЦІЇ.

На харківській окружній партійній конференції виступив з привітанням відомий угорський комуністичний провідник тов. Беля Кун, який сказав:

— Вітаю вас від імені Центрального Комітету Комуністичної Партії Угорщини (конференція відповідає на це оваціями).

— Ми, угорські комуністи, вже не раз зустрічалися з українськими комуністами на спільному революційному ділі. На жаль, не довелось зустрітись нам так, щоб більше не розставатися, тоді, коли угорська Червона армія та українська Червона армія прагнули об'єднатися на лавках Західної України. Сподіваюсь, що другим разом це у нас з вами вийде краще! (Оплески).

Комуністи України досі більше цікавилися працею комуністичних партій Польщі та Румунії. Це природно, бо в тих країнах живе чимало ще пригноблених українських робітників та селян. До того ж уряди саме цих країн все були безпосередніми виконавцями волі антанти у підготовці війни проти нас. Але останнім часом біда Угорщини теж увійшла у військову спілку з Польщею та Румунією проти Радянського Союзу. Ось чому тепер ми ждемо від вас найбільш уваги до становища Угорщини, до роботи угорських комуністів. Чи знаєте ви, що уряд Горті "конкурує" з вами, українськими комуністами, у "визволенні" того українського народу, що живе поза Радянською Україною? — Уряд Горті веде жваву й систематичну розкладову й контр-революційну працю серед населення Підкарпатської України, намагаючись, по-перше, заартикувати його проти Радянської

прилучити її до фашистської Угорщини.

Угорський генеральний штаб розробляє нині докладні плани нападу на Радянську Україну, на основі зближення поміж урядами Угорщини, Румунії та Польщі.

Шо-ж ми, угорські та українські комуністи й робітники, можемо протиставити цьому плану? Й відповів словами ворога. Недавно в одній з угорських газет офіційно угорського генерального штабу так схарактеризував свою армію: Угорські салдати добрі, щоб воювати проти Чехії чи Румунії, але вони абсолютно нездатні битися з Червоною армією.

Ось оця "нездатність" угорських робітників і селян бути знаряддям контр-революції і є тєю нашою відповіддю, що знищить плани Горті.

Тов. Беля Кун закінчує свою привітальну промову повідомленням про те, що пленум ЦК КПУ недавно розглядав питання про становище у ВКУ і ухвалив повнотою підтримувати ЦК ВКП в його боротьбі проти правого ухилу. (Оплески).

У боротьбі проти куркульсько-непманського наступу ми, угорські комуністи, будемо вас підтримувати так само, як і в боротьбі проти нападу білих Угорців, Румунів, Поляків! (Бурливі оплески).

ВИДАЮТЬ СУДОВІ КОМУНІСТИЧНИХ ПОСЛІВ.

Комісія чехословацького парламенту постановила позбавити посольської нетикальності й видати судові всім опозиційним послам, у тім числі трох послів комуністів: Суровяка, Гагена й Гаруса. Їх обвинувачують в порушенні закону про "оборону республіки" та в "заклику до насиль-

ДВОХ УБИТИХ І 21 РАНЕНИХ У КОПАЛЬНІ.

ЛОНДОН, 28. грудня. — З Йоганнесбургу в Південній Африці доносять, що в тамошній копальні Робінсон загинуло двоє робітників, один європейець і один тубилець, коли кіш, в яким спускаються робітники, полетів на дно майні. Шість європейських робітників і 15 тубилецьких були тяжко поранені.

В МАЙНІ ЗАГИНУЛО ЧОТИРОХ ВІЗНІВ.

РЕЛІ, Порт Каролайца, 28-го грудня. — У вугільній копальні в Сенфорд увірвався кабель від коша, в якому вийшли наверх стейтові в'язні, що працюють в майні, в наслідок чого кіш полетів на долину. Чотириох в'язнів було убитих і сім ранених.

ЗАМАХ НА РАДЯНСЬКИЙ КОНСУЛЯТ У ЛЬВОВІ.

Львівське "Діло" з 11. грудня містить таку новину: Львівську поліцію повідомлено, що на радянський консулят планують замах, тому поліція патрулювала на вул. Набеляка й притримували тут якихсь молодих людей, що вешталися біля консуляту. Арештовані зізнали, що їх наняв якийсь Вол. Чоловський в польській академічній шапці. Поліція арештувала Чоловського і ще якогось Сою.

В КИТАЮ ГОЛОДУЄ 12 МІЛІОНІВ ЛЮДЕЙ.

НЮ ЙОРК, 28. грудня. — Американський комітет для допомоги голодуючим в Китаю каже, що 12 мільонів Китайців грозить голодова смерть. Через брак відповідної поживи в північній Китаю лютують різні пошести.

РУМУНСЬКИЙ УРЯД КУПУЄ ПРИВАТНІ ЗАЛІЗНИЦІ.

БУКАРЕШТ, 28. грудня. — Румунський уряд оповістив, що закінчив переговори в справі закупки всіх залізниць, що були досі в приватних руках. Такі залізничні були головно в Семгроді. Головні залізничні лінії вже є в руках держави. Всі залізничні в Румунії є около 7,000 миль.

НА ФИЛИПІНАХ ЗАГИНУЛО 500 ЛЮДЕЙ.

ВАШІНГТОН, 29. грудня. — Американський Червоний Хрест отримав відомість з урядового жерела, що під час недавнього тайфуну на Філіппінських Островах загинуло 500 людей і було розбитих 20 кораблів. Тепер нужда і голод загрожують шістьом провінціям.

ПРЕЗ. ПЛЬ СКАСУВАВ НАГЛІ ЕКЗЕКУЦІЇ.

МІСТО МЕКСИКО, 27. грудня. — Президент Гіль видав приказ скасувати наглі екзекуції. Він сповістив, що навіть особи, переланані на відкритім бунті проти уряду, не будуть негайно страчені, але будуть передані владі, щоб над ними відбувся формальний суд.

Товариші! Відновляйте переплату на "Українські Ро-

ІМПЕРІАЛІСТИ ПРИЗНАЮТЬ КИТАЄВІ ТАРИФОВУ АВТОНОМІЮ.

Син Чан Цо-Ліна без застереження прийняв владу нанкінського уряду й висів націоналістичний прапор.

ЛОНДОН, 28. грудня. — Велика Британія, Голандія, Швеція, Данія й Португалія заключили з Китаєм договори, в яких визнали новий націоналістичний уряд і в той сам час признали Китаєві повну тарифову автономію.

В додатку до цих договорів Данія й Португалія зреклись екстериторіальних прав почавши від 1939 року. Також підписано вчора в Нанкіні ще один договір, а це між Китаєм та Іспанією, однак його зміст не є ще відомий.

Бритійський договір уневажає всі постанови попередніх договорів, що в який небудь спосіб обмежували право Китаю визначувати свої митні тарифи. Подібний крок був попередньо зроблений Злученими Державами, Францією, Німеччиною та низкою інших держав.

МУКДЕН, Манджурія, 29-го

грудня. — Генерал Чан Су-Ліан й його спільники сповістили сьогодні, що вони рішили без застереження прийняти владу нанкінського уряду й висівити прапор націоналістичного Китаю.

Чан Со-Ліан є сином відомого реакційного генерала Чан Цо-Ліна, від якого він одиждив правління в трох східних провінціях. Чан Цо-Ліан боровся проти наступу націоналістів на північ минулого року. Однак він був примушений відступити з Пекіну і в часі утечі до своєї твердині в Муكدені він був серйозно ранений, коли бомба розірвала його залізничний вагон. З того він пізніше помер.

Його син і наслідник, не бачучи для себе іншого виходу, готується на помирненні з націоналістами, а вони в заміну за це запропонували йому місце в раді ішнійацтяох.

СІПАР МАЄ ПОВЕРХ 48 МІЛІОНІВ ДОЛАРИВ ЧИСТОГО ЗИСКУ.

МОНТРЕАЛ, 28. грудня. — Минулий місяць був найліпший листопад в історії Сіпара. Розуміється, був це найліпший листопад для компанії, а не для робітників, що в неї працюють. За той місяць компанія мала чистого зиску \$7,306,109 (7 мільонів 306 тисяч 109 доларів). Був це взагалі найліпший місяць для компанії від жовтня 1925 року.

За 11 місяців цього року Сіпар мав чистого зиску \$48,537,678 (48 мільонів 537 тисяч 678 доларів), то є на \$10,695,273 більше, як за той сам час минулого року.

ОТТАВА, 29. грудня. — Департамент іміграції й кольтони-

зації сповіщає, що в місяці листопада до Канади прибуло 6,844 імігрантів, то є на 16 проц. більше, як в листопаді минулого року. З того числа було 2,059 Бритійців, 1,955 з Злучених Держав, 1,389 з "ліпших" європейських країн і 1,441 інших.

Іміграція до Канади за вісім місяців теперішнього фіскального року, від квітня до листопада, вносила 138,598 осіб, то є на 11 проц. більше, як за той сам протяз часу минулого року. З того числа було 49,449 Бритійців, 23,329 з Злучених Держав, 23,633 з "ліпших" європейських країн і 42,187 з інших країн.

КОМУНІСТИЧНИЙ ПОСОЛ ОСУДЖУЄ УРЯД ТА ПЕПЕСІВЦІВ.

ВАРШАВА. — Уряд подав до союму для ратифікації "міжнародно конвенцію про догляд над торговлею зброї та про заборону газової війни", що її підписала Польща. Доповідав про цю конвенцію пепесівець Чалінський.

Від імені комуністичної фракції посол Силула оголосив декларацію, де сказано: — Конвенція, що її пропонує союмові для ратифікації один з лідерів ППС, є один з виявів брехливо-падіфістської кампанії міжнародної буржуазії та її агентів з П-го Інтернаціоналу. Наколи-б міжнародна буржуазія дійсно бажала миру, а не провокувала-б війну, вона не відкинула-б пропозиції Литвінова, що поставив справу про роззброєння на реальний ґрунт. Наколи-б уряд, що від імені Залеського пропонує ратифікувати конвенцію, дійсно хотів миру, він давно прийняв би пакт про ненапад, що його неодноразово пропонував радянський уряд.

— За єдину гарантію миру є братерська спілка робітників усіх країн в єднанні з селян-

для боротьби проти панування капіталу, за перемогу пролетарської революції.

Відповідноючи Силулі, Чалінський висловив звичайні аргументи ППС про те, що пропозиція Литвінова має нібито тільки агітаційне значіння і, кінець кінець, нібито "ТСС Авіохем" є найбільша в європейській організації для провадження газавої війни".

ЯКИМИ МОВАМИ ГОВОРИТЬ В ЄВРОПІ.

Професор штрабурського університету Теніє вихарував, що в Європі існує 120 мов, які розмовляє приблизно 461 мільонів людей. Найбільше поширеною є мова німецька: не розмовляє 81 міль. осіб, далі йдуть: російська 70 міль., англійська 47 міль., італійська 41 міль., французька 40 міль., українська 34 міль., польська 23 міль., еспанська 16 міль., румунська 14 міль., малярська 10 міль., сербська 9 міль. З цієї статистики виходить, що найбільше живаними мовами в Європі є мови славянські, якіми розмовляє 160 міль. Романськими мо-

UKRAINIAN LABOR NEWS

Printed and published tri-weekly by the WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, a joint stock company, incorporated under the laws of MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PRITCHARD AVENUE AND MCGREGOR STREET IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

Газета для робочого людю — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу. Видає Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, закорпоророване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українським Робітничим Домам, на розі вулиць Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

3 НОВИМ РОКОМ.

Новий рік — 1929. І саме сьогодні, на порозі отого року, 12 мільйонів китайських робітників і селян гинуть голодовою смертю у своїй рідній багатій країні, задуха від голоду тіла дітей помостом встелюють простори поля плянаторів. А національний навісний уряд Китаю, що тріпає трупах 318 тисяч робітників, селян і молоді дістався до влади, замість рятувати від голодової смерті населення, з допомогою англійсько-японських імперіалістів організує далі масові морді працюючих Китаю, далі виконує смертні езекуції на фронтах революційних визвольних боїв.

Голодовою смертю мруть працюючі багаті Бесарабія і Буковина, падають робітники і селяне десяткованим нуждою й поліцейськими погромами у фашістській Польщі, крає спину працюючих нагай жандарма чеських аграріїв, кровю зрошують свій хорозем мешканці Хорватії у визвольних боях зі сербськими дуканами, стогнуть у скалистих челюстях альпійської тирольської засуджені фашістським Муссоліні на повільне конання. А все це дється зараз, в ді 10-річного святкування рибиди сильніших над слабшими. Гинуть на постах боротьби рядовики пролетарського фронту.

Турми переповнені класовим авангардом працюючих. А суди — як та римська святиня в часі війни, все відкриті. Політичні процеси, вимірені на здавлення революційного руху, як та пошесть перекидаються з одної країни в другу. І судять... Одиких — живцем замурують у турми на повільне конання; других — ще теплях кладуть у свіжі могилки. Та ще інших — напівмертвих каліками пускають, щоб довше карались...

А скрізь на "воли", капітал знов оствиний дух випирає в робітників, заставляючи їх працювати в парі з машиною за будьяку плату. Одні страйкують, други працюють як скеби. А скільки вбивств, пошматувань живого ще тіла струнуло працюючих робітників на порозі отого нового року? "Хліба! Праці!" — кличе мільйонова армія безробітних по цей і по той бік океану. А їхня вигодолюбна молода ще сім'я кличе й собі ледве-ледве чутким гробовим голосом — хліба! праці!

Отак зустрічають працюючі цей новий рік, де, хто може: в турмі, на волі, при праці, в безробітті, а ще одні в могилі... Інакше вітає новий рік світ буржуазії, капіталу. У їх складається перше бізнес, підсумки минулого року. Числять свої зиски, що то заробили на праці робітників, розглядають свої ділянки, чи вистачило за час останнього року, відмічують всі недостачі, що стояли на перешкоді збільшенню їхніх зисків і вкладають новий план визиску праці, новий план на збільшення капіталу. Зробили облік зиску, встановили новий план визиску праці — от такі йдуть на стрічу нового року, на стрічу нових прибутків і побищення капіталу.

А бізнес капіталістичного світу за 1928 рік є активний. 16 мільйонів озброєних солдатів, 14 тисяч військових літаків, тисячі військових кораблів, розбудова нових фабрик озброєння, венеціяція державного апарату, військове вишколення молоді, цілий лашюк військових союзів всіх імперіалістичських держав, здавлення великої китайської революції, зволювання Нікарагви — ось ті зиски з діняня фронту капіталу виказані бізнесом з кінець 1928 року. Який-же може бути план капіталістичного й буржуазного світу на цей 1929 рік? Відгадати його не є тяжко, особливо тепер, коли гра вже є відкрита. Вся діяльність імперіалістичських держав була до тепер: озброїти армію, повязати її у менші союзи й ті менші союзи сплести в одну цілість, в один великий союз.

Є вже озброєна армія по імперіалістичних країнах? Є! Потворені вже воєнні союзи поміж поодинокими державами? Так! Що-ж далі вони робитимуть? А от що: будуть далі зміцнювати оті союзи, що є вимірені проти робітничо-селянської країни СРСР, приписати ще більше озброєння, затиснуватимуть міцніше лашюк блокани докола Радянського Союзу і так озброєний докола границі СРСР очікуватимуть другого Сараєво з 1914 року, щоб впасти війною на батьківщину пролетарів. Таким буде ділянка імперіалістичських держав у відношенні до Союзу Радянських Соціалістичних Республік. У себе-ж дома, кожна з отих держав зміцнить і поживить свою атаку на фронт працюючих у їхній власній країні. Своє озброєння вони, пробують перш всего на власних робітниках і селянах у здавсєдованні хочби й законної боротьби за існування, у нищенні й ціювбиванні єдиного фронту праці. А робитимуть це тому, щоб, нивши всеке недогування й опозицію у себе дома, кожна з "імперіалістичських держав могла свобідно й без стриму йти до проти СРСР, погнати працюючих проти працюючих на йме винищення. Що-ж робитимуть працюючі з оцим новим роком?

Що-ж, чекати — значить, виглядати того часу як імперіалістичські держави поженуть працюючих на братовбивчу війну. Нічого не робити — є те саме, що покласти себе живцем в могилу на повільне конання. Є один вихід з тієї скрути, в якій знаходяться зараз працюючі світу. Треба провітрити бойовий фронт у кожній країні, побилизити кадри класового авангарду, зробити масовими резерви фронту праці, затиснути, сіпнути свої ряди. Поживати працю по організаціях, озброїти в класове знання себе й других, поширити класову літературу й робітничо-фармерську пресу. Треба поставити докола себе такий програм ділянки: Не сміє знаходитися в місцевості ні один робітник чи фармер, що не належав-б до робітничо-фармерських організацій, що не читали-б своєї преси. Не має бути ні одного робітника, який не був би в рядах юнії. В організаціях, юніях і пухах станути на сторожі чистоти пролетарської класової напрямної й так готуватися до боротьби.

На совою капіталу й імперіалістичських країн треба відпові...

“ДЕРЖИ ЗЛОДІЯ”.

(Передова стаття московської “Правди”.)

У французькому парламенті комуністичний посол тов. Кашен виступив з промовою, виклавши безперечні й усім відомі факти, які свідчать про непохитну волю до миру трудящих СРСР та їхнього уряду, по-перше, і про систематичне готування ворогів СРСР до нової інтервенції по-друге.

Керівник закордонної політики Франції Брїян визнав за потрібне припинити в цім місці тов. Кашена репліками, що вимагають до себе уваги через велику політичну вагу їх. Керівник закордонної політики Франції Брїян визнав за потрібне припинити в цім місці тов. Кашена репліками, що вимагають до себе уваги через велику політичну вагу їх.

Керівник закордонної політики Франції Брїян визнав за потрібне припинити в цім місці тов. Кашена репліками, що вимагають до себе уваги через велику політичну вагу їх. Керівник закордонної політики Франції Брїян визнав за потрібне припинити в цім місці тов. Кашена репліками, що вимагають до себе уваги через велику політичну вагу їх.

Не встигла відзвучати в газетах луна Брїянових реплік, як з'явилися нові викриття “гніких мирних” намірів Польщі й Румунії супроти СРСР. Ці викриття йдуть з уст такого авторитетного свідка, як заступник голови директорії Укра...

З'їзд соціалістичних представників неба на землі.

У Відні ще відбувся з'їзд, якого ще ніколи не було в Австрії. Говоримо про конгрес “релігійних соціалістів”. Для кожного, хто думає помарксистському, для кожного класово-свідомого робітника саме сполучення цих двох слів являється протиреччям, ісенітництвом. Проте, конгрес таких “соціалістів” був.

Хто-ж його скликав? Хто стоїть за ним і чого хочуть його організатори? Скликала його утворена кілька місяців тому “спілка релігійних соціалістів”, що то на її чолі стоїть робітник Отто Бауер (не думайте тільки, що відомий с.д. ватажок і теоретик “австрійського марксизму” Отто Бауер). А на головних доповідачів призначили католицького професора теології й відомого соціал-демократичного поста та партійного ватажка Вільгельма Ельзгобена.

Делегатів до стю наповнили салю. І серед делегатів, і серед слухачів, чимало молодих та старих теологів. Салія рибіє чорним поповським озномом. Серед гостей є також представники інших знавань: чимало євреїв, протестантів то-що.

Першої хвилини здається, ніби це якийсь церковний собор. Позаду естради, де сидить протв конгресу, висять характерні діля цього з'їзду гасла: — Приходьте всі “патружені й обтяжені”. — Проти визискування людини людиною. — “Щасливий вбогі духом, бо тих єсть царство небесне”...

Голова спілки “релігійних соціалістів” відкривав конгрес короткою промовою, де відзначав “прагнення робітників до цюгобичного й потойбичного”. Далі — сила притягав. Серед тих, хто вітає конгрес, є також один, що робить це імям австрійської соціал-демократії. Після цього починаються наради конгресу. Про що-ж говорять тут? Австрія, як відомо, перебуває тепер у стадії загострення наступу буржуазії, що дається в знаки як у політиці, так і економіці. Масове відхилення професійно-органі...

ред війною між соціал-демократією та церквою, — той легше може на піддані цього конгресу зрозуміти, куди скотівся “австрійський марксизм” за останні 20 років. Поки соціал-демократія була класовою партією, вона справедливо вбачала в церкві ворога пролетаріату й поборювала її. Тоді церква й собі завязала наступати на соціал-демократію.

Тепер стан в Австрії такий: широкі маси пролетарів, навіть тих, що йдуть ще за с.д., проїняті невдовір'ям до церкви. Робітничий інстинктивний почуває, що церква втілює в собі ту силу, яка гальмує його розвиток, його визвольну боротьбу й прислужується владній буржуазії та її державному ладові.

ПЕРЕД ДЕСЯТИМ З'їздом ТУРФДІМ.

Часами чуємо ми нарікання деяких відділів на обставини роботи. Заперечувати не можна, часами бувають обставини. Але-ж не завжди можна скидати вину на “обставини” тільки тому, що вони німі і не можуть заперечити. В більшій часті обставини ці не зовнішні, але внутрішні. Можна навести приклади, де невеликий гурток дружних товаришів і товаришок справді в несприятливих обставинах роблять гарну організаційну й освідмюючу працю.

Перше й найголовніше наше завдання мусить бути одно: зміцнити кожний відділ нашої організації внутрі. Не робить різниці, великий він, чи малий, він мусить бути дружний, солідарний, об'єднаний єдиною волею, єдиним стремлінням. Кожний його член і членкиня повинні бути активні. Кожний повинен завжди взяти на себе частинку виконання якого-сь обов'язку. А взяти — совісно його виконати й на час. Обов'язки в організації є ріжні. І кожний з них цінний.

Понижаючої роботи на користь організації нема. Один дає лекцію, другий режисерує драму, третій розносить оголошення, пятий дає про гардероб, шість пильнує в часі представств та концертів по порядку, гардеробщица чи його заступниця, буфетчица, чи взагалі якогось функціонера, що раз або два рази на тиждень має попрацювати вечерами для організації — тоді “критик” тихенько висунувся з мітінгу. Пішов “покурити” та з другим поговорити про те, що щось там йому таки “неясно” у звіті з'їзду.

Так, товариші, буває таке й закривати цього нема потреби. Це, що ми в минулому числі читували з резолюції Дев'ятого З'їзду — як то деякі справи перед зборами, або після них вирішувались деякими членами по хатах — не є вилучено. Коли-б такого не було, то не було-б ухвалено і тої резолюції на Дев'ятому З'їзді. А це якраз організації найгірше шкодить. Бо на таких хуртовинах завжди “робиться” з мільйонів, бо на них хора фантазія невдоволеної, чи ображеної людини вигукує такі речі, що хоч вуха від них затуляй. А на кого? На товаришів чи товаришок, на тих що найбільше працюють. Чому? З зависти, чи просто з якоїсь дрібною особисто враженої амбіції.

В подробиці таких дрібних випадків, що своїм змістом злогоманого центра не варта, але які дуже болюче відбиваються на праці організації, ми тут входить не будемо. Якщо такого у нас в організації зовсім не буває, то хай цему заперечать товариші з місць і я буду дуже радий тому запереченню. Але говорю я про це тому, що коли воно є, то його треба всіма силами поборювати.

Чому? Бо через такі, на позір дрібнички у відділі нема ладу, солідарності. А коли нема солідарності, нема й роботи. Коли нема роботи — нема організації. “Є тільки назава, тільки на папері числяться відділи, а роботи з него для користі робітництва своєї ми...

Оце по моему найважніші справи, які ми повинні обговорити перед з'їздом і на самому з'їзді. Тому перед Десятим З'їздом ТУРФДІМ не тільки кожний відділ повинен дати звіт із своєї діяльності, але й кожний член і членкиня.

Як це зробити? А ось як: на річних зборах відділів чи то загальних чи секційних нехай кожний член скаже, що він зробив для своєї організації. Нехай дасть звіт на зборах із своєї діяльності. Це-ж так легко зробити. Збори тоді, правда, за годину, дві — не відбудуться. Може прийдеться посидіти через пару вечерів — але на те-ж вони річні збори. Коли кожний член скаже, що він зробив для організації за минулий рік, коли кожний член чи членкиня потвердить його діяльність, тоді ми знатимем, який процент нашого членства працював для організації, який тільки приглядався, а який “критикував” та обмовляв. Тоді ми побачимо свої досягнення й недостачі. Тому я є рішучо за тим, щоб делегати на наш Десятій З'їзд привезли отакі звіти, а з'їзд на основі їх виніс відповідні постанови.

“СНЕП ШАТС”.

Союз Українських (свистунівців) Самостійників вже розпочав свої “народні” з'їзди, починаючи з заходу на схід. Програма з'їзду цілковито “збільшовичена”. — Шкода, що називають себе демократами, а самі ї на волос нездбні нічого придумати — сказав один український фармер. — Обтеслані — десять літню програму з'їзду ТУРФДІМ та всадилі її на свій “12-ий народний з'їзд”. Думайте, що позначеною програмою поліпшити своє становище.

Взяв я ту їхню програму і почав переглядати: “Злука Народних Домів”. Вже десять років, як в нас що точку виконано. “Видавничий фонд”. Це у нас було ще за часів видавання “Робочого Народа”. “Організація молодіжні”. У нас вже чотири роки, як молодь zorganizована. “Рідна Школа”. По тринадцять років української іміграції в Канаді свистунівці аж тепер думають організувати “Рідну Школу”? Вона у нас вже існує близько десяти років.

“Справи учительські”. У нас вже відбулося три учительські курси. “Справи економічні”. Що це за собака? Чи не кооперативні часом? А може нули? Якщо кооперативні — то вони у них вже попадали. Якщо нули — то свистунівці-ж були проти нулів. Але я вірю, що це просто жебрання на бурсі.

“Справи фармерські” та “Справи робітничі”. (Перепрашаю вас читачі, але я таки так засміявся, що мало поє не тріс). Цими справами ми заінтересовані ще від першої канадської шурфи та першого нашого осідку на гомстеді. Воли аж тепер нагадали собі про “фармерські” та “робітничі” справи. “Вейк ап”, Даліше в тій програмі говориться про “Жіночі справи” (організувати жінок), що у нас вже zorganizовано поверх шість років тому назад. Також “українське питання перед другими народами”. З цим питанням вони вже досить поносились ще від 1917 року. Зараз те питання порозкидане по Берлінах, Віднях, Парижах, Варшвах, по “Грейн ексценд-ак” і всюди. Возьтяться, як баба зі ступою. Ми українську робітничо-фармерську справу досить добре висвітляли перед чужими народами Канади, а Радянська Україна висвітлює українську справу перед цілим світом.

“Самостійники” — а самі ані на волос не здбні нічого самостійно придумати. Все живі чужим позиченим розумом.

“Самостійники” — а самі ані на волос не здбні нічого самостійно придумати. Все живі чужим позиченим розумом.

“Самостійники” — а самі ані на волос не здбні нічого самостійно придумати. Все живі чужим позиченим розумом.

“Самостійники” — а самі ані на волос не здбні нічого самостійно придумати. Все живі чужим позиченим розумом.

“Самостійники” — а самі ані на волос не здбні нічого самостійно придумати. Все живі чужим позиченим розумом.

“Самостійники” — а самі ані на волос не здбні нічого самостійно придумати. Все живі чужим позиченим розумом.

Від просвіти до темряви

до 60-их роковин західньо-української "Просвіти".

ПЕРВІСНА МЕТА ТОВАРИСТВА "ПРОСВІТИ" І ЙОГО ЗДОБУТКИ.

18-го грудня 1868 року у Львові засновано було першу українську просвітну організацію, т-во "Просвіта".

Рення просвіти між українським народом. 1891 р. т-во поставило собі ще одну мету — "піднесення добробуту українського народу".

Первісна мета т-ва так була висловлена в його статуті: — "Пізнання й просвіта народу при допомозі приповідок, історичних переказів і загальном усього, що може спричинитися до пізнання народу і його історії".

Широку масову роботу т-во розгорнуло 1891 року, розпочавши масову організацію читальних по селах. Своєю роботою воно здобуло чималу популярність, і невеличкий на початку гурток обернувся на солідну організацію.

З далішим своїм розвитком т-во мінало й свої завдання. Уже 1870 року відпадає його науковий характер, і на перше місце висувається справа "ши-

рочення просвіти між українським народом". 1891 р. т-во поставило собі ще одну мету — "піднесення добробуту українського народу".

"ПРОСВІТА" В ПЕРЕДВОЄННИХ ЧАСАХ.

Коли всі ці здобутки за 60 років порівняти із здобутками Радянської України, що вона їх набула за відносно невеликий період, то "безперечно, вони виглядять не такими вже великими. Але ж треба взяти на увагу, що на Радянській Україні про культурний розвиток насаперед дає держава, а в Галичині "Просвіті" весь час доводилось не тільки переборювати натиск москвофільства, що на царські гроші намагалися зрозити маси й повести їх в "общерусское море", а й натрапляти на великі перешкоди державного апарату, що складалася переважно з польської шляхти й здійснював її колонізаторські заміри.

Така діяльність "Просвіти" де далі, то все більше викликає обурення українських робітників і селян. Чим-раз більше й більше вони усвідомлюють собі, що "Просвіта" стала засобом зміцнення теперішнього буржуазного ладу, знаряддям буржуазії в боротьбі проти робітничо-селянського руху.

Українська дрібно-буржуазна інтелігенція, що з історичних причин опинилася на чолі просвітницького руху, здобула собі певне становище в буржуазній громадянстві. Її інтереси сплелися з інтересами цього громадянства. Ненависть буржуазії до визвольного руху пролетаріату й селянства передавалася й їй. До того ж чимала частина цієї інтелігенції своїм походженням споріднена з куркульською частиною села, ба навіть із польською. Крім того, "Просвіта" притягла до себе й чимало українських попів, що бачили в ній знаряддя боротьби з впливами римо-католицького попівства. Ясно, що ці елементи з розвитком революційного руху серед українських робітників і селян не могли відмовитися від того, щоб використати цю просвітню організацію для ширення своїх впливів та для боротьби з революційними ідеями. Отож ця чимала організація з органі українського села стояли ці вертової йому табори, а саме село клясово ще не диференціювалося, правдивіше, його

"ПРОСВІТА" СТАЄ ЗНАРЯДЯМ ДУХОВОГО ПОНЕВОЛЕННЯ ПРАЦЮЮЧИХ.

Часи відродження "Просвіти" після воєнного лихоліття припали на часи нечуваної бурі й натиску. У ті часи українські революційні робітники й селяни мало думали про "Просвіту". Вони боролися за владу, що мала забезпечити їм справжню просвіту. Але українська буржуазія й українське поміштво не спали й це міцніше прибрали цю організацію до своїх рук і в цих українсько-поміських та радикальних руках "Просвіти", замислюючи розсадника культури, стала знаряддям буржуазії для духового поневолення західньо-українських робітників і селян. Замість

лігітний дурман. Замість ширити свідомість серед мас, теперішні керівники "Просвіти" намагалися виховувати ці маси на слухняних покінливих невідняків. До всякого вільного слова поповісько-ундівсько-радикальний провід "Просвіти" ставиться з найбільшою ворожістю. Досить буде сказати, що голова управа "Просвіти" відкидала навіть популярні твори Франка й Драгоманова, а ундівські інтелігенти й попи на місцях викладають з читальних робітничо-селянської преси, а зате в бібліотеках "Просвіти" повно всякого націоналістичного та

ПРО КУЛЬТУРНІ ПОТРЕБИ УКРАЇНЦІВ НА КУБАНІ.

В Ростові над Доном, 16 листопада, відкрилася краєва нарада в справі культурних потреб української людности на Північному Кавказі.

На нараду прибула так само делегація Наркомосвіти України в складі: заступника директора інституту імени Т. Шевченка — тов. Пилипенка, заступника Головнаку України проф. Яворського, заступника Головополітосвіти України тов. Іванівського.

Нараду відкрив заступник голови Краєвого Виконкому тов. Балахін.

Доповідач професор Міртза зазначив, що до цього часу нема досить розроблених матеріялів про українську людність на Північному Кавказі. Старі дані, що спираються на старий перепис, мають величезні

помилки, звичайно, в бік зменшення правдивого числа української людности. За переписом 1926 року з загального числа людности 8,362,000 українців є 3,106,000. Українці компактною масою населяють північну частину краю, де становлять 90 до 96 відсотків людности.

Досент Кубанського педагогічного інституту тов. Шаля виступив з доповіддю про кубанську говірку і про звязок її з українською народною й літературною мовою. Є цілком помилкова думка, особливо серед самих кубанських українців, що їх мова відрізняється від української.

"СВИНСТВО НА ВЕСЬ СВІТ".

Чехія країна багата. Машинизувалася й електрифікувалася вона, як кажуть, на всі сто відсотків. Неписемність зліквідована. Промисловість індустріалізована в них так добре, що чеські капіталісти-фабриканти збираються навіть пошталати Польщі проти Радянського Союзу гармати.

А лани в чехів родючі, худоба чеська — плодоча. Свіней чехи порозводили таких породистих та культурних, що найрозумніших з них настановили навіть на міністрів. Але послушайте далі.

Всі ми знаємо про величезний, надлюдський подвиг команди з радянського ледоколу "Красіна".

Коли скоїлось нещастя з італійським дирижаблем там десь на краю світа, коли в снігах та кригах тих країв, де не було ще людської ноги, залишилось кільканайдити душ чужих невідомим нам людям, "красініці", не питаючись, що там і як там, кинулись рятувати їх. Сміливо пішли майже на свою загибель, щоб спробувати рятувати тих чужинців, і зробили все, що тільки могли рятувати люди в таких не людських умовах. Зробили те, чого не хотіли, або не могли зробити ні німці, ні англійці, ні американці з їхніми технічними засобами.

Рятували "красініці" італійців, норвежців, рятували й чехів. Рятували всіх, хто ще живий там був. Не питалися, хто до якого народу належить, яка в нього партійність. Навпаки, рятуючи всіх, команда з "Красіна" знала, що рятує навіть найлютіших ворогів радянської влади — фашистів, що всім серцем ненавидять комуністів і готові їх у звичайних умовах на тортури віддати.

"Красініці" (а серед них було багато комуністів) рятували перш за все — людей, з якими скоїлось нещастя. І за це "красініці" мали й мають шану і подяку від цілого світу. Норвежці, шведи, німці, американці, складаючи подяку борючись за остаточно цілі соціалізму, ми ідемо туди, напершті, щоб у низових організаціях "Просвіти" змагатися за просування того мінімуму соціалістичної думки, соціалістичного слова, соціалістичної книжки, що не дається просунути в теперішніх обставинах.

Така наша генеральна лінія, і до неї ми застосуємо всю свою тактику й усі свої частинні вимоги. На концентрований наступ фашизму й українського націоналізму по лінії "Просвіти", трудящі маси повинні відповідати об'єднанням своїх рядів, протиставленням своєї класової лінії зміцненою контр-атакою на низзах українське робітництво якнайшвидше поклоло край шкідливий діяльності теперішньої "Просвіти" та своєю перемогою забезпечило справжню освіту для західньо-укра-

ЗАГАЛЬНІ РІЧНІ ЗБОРИ РОБІТНИЧО-ФАРМЕРСЬКОГО ВИДАВНИЧОГО ТОВАРИСТВА.

Одним подається до відома членів і членкинь Робітничо-Фармерського Видавничого Товариства, що ЗАГАЛЬНІ РІЧНІ ЗБОРИ Робітничо-Фармерського Видавничого Товариства відбудуться в четвер, дня 7. лютого 1929 року, в годині 9.30 рано, в Українським Робітничім Дому у Вінніпегу.

ПРОГРАМА ЗБОРІВ:

- 1. Відкриття Зборів.
2. Звіт Ради Директорів Р.-Ф.В.Т.
3. Звіт Контрольної Комісії.
4. Плянн праці видавництва на 1929 рік.
5. Вибір Ради Директорів на 1929 рік.
6. Закриття зборів.

Кожний член і кожна членкиня Р.-Ф.В.Т. повинні обовязково взяти участь в цих зборах, або дати своє уповноваження другим членам, щоб ті заступали їх і голосували за них у всіх справах, які збори будуть вирішувати. Безкі інформації й суттєвості, які члени базалі-6 порушуть на загальних зборах, належить перед загальними Річними Зборами посылати на адресу секретаря Р.-Ф.В.Т.

За Раду Директорів Р.-Ф.В.Т.: В. Н. Колісник, голова. Ів. Пастух, секретар.

ВЕЛИКЕ НЕЩАСТЯ НАД ОСТРОВМ СИЦІЛІЄЮ.

Над Італійським островом Сицилією скоїлось велике нещастя. Там є вулкан Етна, що вважається за найбільш небезпечний в Європі. В дано минулі часи зареєстровано до 80 великих вибухів Етні. Найстрашніший був вибух Етні в 1669 році, коли залишилось без притулку 27 тисяч душ і загинули сотні людей. Другий такий вибух був в 1693 році, коли разом з вибухом був ще й страшний землетрус.

Оцей останній вибух почався 2 листопада. На другий день вибух ослаб і річки розплавленої землі, так званої лави, зменшились. Але проти 4 листопада розкрилася в Етні нова велика воронка (кратер), з якої почало вихлюпувати лаву заввишки шоб на 2 1/2 верстви. Ця лави поділилася на 5 рукавів. 5 листопада почався новий вибух і річки лави посунули на італійське місто — Масакалі.

Серед людности стався переполох. Люди в страху тікали. Розплавлена лави освітила кривавим димом все небо. З громом і піною виклидало розплавлену лаву, величезні стовпи диму. Лави все шидла на своїому шляху. Розкішні ліси, чудові гаї помаранчевих та цитринних дерев, будинки й весь врожай садів та в полях — все загнило. Страшне видолення явиле собою вогненна лави, що розлилася на висоті коло 1200 метрів над морем і яка мала в своєму обсягу до 500 кубічних метрів. Кратер розкрився в одному з чудових ландшафтних гаїв і там старі дерева висохли і починають горіти від розпеченого повітря та отруйних газів.

Зруйновано сташію, всі будинки в місті Нуццата і вогненна річка посунула до містечка Джаре і Фюме Фредуо. Вибух лавини побилизив шкочу ще й тим, що зруйновано вологині всі населені пункти біля Етні залишились без води.

9 листопада лавина досягла довжини 18 кілометрів при середній ширині в 2 кілометри. Швидкість руху — 6 кілометрів за годину. Лавина йде валом заввишки 6 — 7 метрів. Уночі проти 9 листопада діяльність вулкану трохи стихла, але потім одкрилася нова воронка, з якої без перерви тече лави, спускаючись шидко в долину. Вночі проти 10 листопада лави зруйнувала залізничну колію між містами Месіна і Катанія, залізничні міст цїлком розпавились у вогні. Лави підійшла до містечка Караба і зруйнувала там кілька десятків домів. Лави вдалось вивести устаткування розташованих там багатьох фабрик. На окремих хуторах люди дуже пізно помітили наближення лави і загинули в огненій масі.

Спостереженнями з аеропланів вдалось виявити, що уздовж річки лави відкрисли сотні нових воронок і звиділи не вогненна маса. Викликає велько стареється вибухами поглибити дно струмок, щоб спрямувати лавину в море. На думку вчених, вибух вулкану триватиме ще тижнів два. Тадають, що встигання вогненої лави протягнеться кілька років і аж тоді тільки вона перетвориться на звичайний грунт, на якому шоб можна буде сіяти й садити.

Спостереженнями з аеропланів вдалось виявити, що уздовж річки лави відкрисли сотні нових воронок і звиділи не вогненна маса. Викликає велько стареється вибухами поглибити дно струмок, щоб спрямувати лавину в море. На думку вчених, вибух вулкану триватиме ще тижнів два. Тадають, що встигання вогненої лави протягнеться кілька років і аж тоді тільки вона перетвориться на звичайний грунт, на якому шоб можна буде сіяти й садити.

ВІСЬКОВИЙ СУД В БОЯРСЬКІЙ РУМУНІ.

На 10 вересня в р. почався масовий процес в місцевості Клуєй, в Румунії. Перед трибуналом віськового суду ставило 114 конійних робітничих провідників. З того числа було оскаржених 76 робітників: 64 мушени, 12 жнок. З того є 59 робітників, 5 адвокати, 2 журналісти, 1 професор, 1 інженір, 6 урядовців й 2 купці. Іх боронили 15 адвокатів. Процес тривав від 10 вересня по день 19 жовтня в р. В склад віськового суду входили

то суду був Пакаля, який, розпочинаючи отий процес був оберстом, а закінчив процес вже як генерал, аналізуючи саме за строгі засади конійних провідників. Рангу генерала дстав бувший оберст Пакаля не за який "геройський" винюк на війні чи хочби при війську, а за те, що 46 робітничих засудив на 176 років строгої тюрми, 390 років втрати громадянських прав й заплати 2 мільйони левів коштів отого процесу.

Так закінчився 6-тижневий процес сігурнаського-військового суду, який в сокої з румунського соціал-демократією судив на сотки років каторги робітників й робітниць.

Отой процес є верхом генерально-то наступу капіталістів й реформістів проти унітарних трейд-юній, проти класової організації пролетаріату в Румунії. Буржуазна й соціал-демократична преса назвала цей процес: комуністичний процес.

Черня реакція Румунії, починаючи від ліберальної партії аж до націоналістичних шарнатів, від соціал-демократів аж до нео-соціал-демократів, всі вони кинулися одним здиненим фронтом в боротьбу проти унітарної трейд-юній, проти нелегально-існуючої комуністичної партії, проти Червоної Допомоги, проти Інтернаціонального Робітничого Помочи, проти Блоку Робітників і Селян. Плуци сілами доносів болярської й соціал-реформістської сігурнації військовий прокуратор Нега-леску сказав на процесі:

"...Унітарні Трейд-Юній, це комуністичні організації й стоять під впливом нелегально-існуючої комуністичної партії. Вони належать безперечно до комуністичного інтернаціоналу. Ключі й домангні Блоку Робітників і Селян є протидержавне, а допомога їм — це визволення державної влади. Іх треба здавити, щоб стримати небезпечку більшовізму..."

А центральний орган соціал-демократичної партії Румунії "Соціалістична" щодня й доносить на унітарний трейд-юній рух не гірше отого військовому реакціонеру прокуратору, "Соціалізму" пишє: "Унітарні Трейд-Юній належать до Червоного Трейда-Юній Інтернаціоналу. Не можна скривати, що вони є комуністичними чейками, що хочуть погребти юній амстердамського інтернаціоналу..."

А провідник нби то селянської партії, націонал-царністичний сказав: "Як ми дістанемося до влади, ми геть знищимо законно комунізм..."

Все оце вказує на той об'єднаний фронт промисловців соціал-реформістів й буржуазії в боротьбі проти болярських Унітарних Трейд-Юній, проти воєного революційного пролетаріату Румунії.

А у відповідь на сою з погромницький засуд, що всто виконали болярські, військові, соціал-реформістські генерали й суди на 46 робітників, за-проторюючи їх на 176 років в тюрмі-ні каземазі — працюючи по всій Румунії заговорили масовими демонстраціями в протестам. Фіня революцій зачне розбухуватиме: що раз то дуже.

ОБІЗДКА ОРГАНІЗАТОРКИ ЛІГВИ КОМУНІСТИЧНОЇ МОЛОДИ.

Національний Виконавчий Комітет Комуністичної Молоди вислав на дядь т-му М. К. Гляберт на організаційну обіздку по західній Канаді. Остання обіздка т. Оскара Раєна у великій мірі спричинилася до оживлення активності по відділах Комсомолу. Шля теперішньої обіздки є поширити й сконсолідувати цю активність в слабших відділах і також між українською молоддю.

В МОЇЙ ОБІЗДЦІ Т-КА М. К. ГЛЯБЕРТ ВІДВІДАЄ СІЛДУЮЧИ МІСЦЕВОСТІ:

- Вінніпег і Транскона, 1., 2., 3., 4. і 5. січня.
Ріджайна, 6. і 7. січня.
Мус Джо, 8. і 9. січня.
Мелсін Гет, 10. січня.
Келгарі, 11., 12. і 13. січня.
Дромгелер і Веін, 14. до 20. січня.
Летбридж і Колгорт, 22., 23. і 24. січня.
Колмен, Блеймор і ін., 26., 27. і 28. січня.
Кембіл, 30. січня.
Салмон Арс, 31. січня і 1. лютого.
Кембіл, 2. лютого.

